

жоцитъ, тръбва да бъде разностранно развита. Безъ това е немислима нейната нравственна чистота, а така също личното щастие и обществената полза. Само идеалът на личното самоусъвършенствуване е най-близкото сръдство, за да се достигнатъ и цѣлите на обществената полза.¹⁾ Но понеже и при това условие общественият идеалъ остава все пакъ тъменъ, неизясненъ, затова кръжоцитъ съ почувствували нужда отъ една дълга работа на мисъльта. Започнали да изработватъ програми за сериозни занятия: предметъ за „страстно изучение“ съ политическа економия, история, социология, философия и др. „Съставляватъ се реферати по различните отрасли на знанията — продължава същият авторъ — и се четатъ въ кръжоцитъ. Подигатъ се нови въпроси, завързватъ се прѣния, обяснения, разсѫждения.“ Мисъльта, еднакъ начнала да работи, естественно, неможе да се спрѣ въ една сфера. Въпроситъ изъ областта на теоретическите знания прѣдизвикватъ неизбѣжно цѣла редица въпроси отъ практически характеръ. Животътъ се промъква въ тази чисто теоретическа работа на мисъльта, който й придава жизненостъ, по-голъма енергия и сила. Явлението отъ обществения животъ, текущите събития изъ политическия свѣтъ еднакво ставатъ предмети за шателно изучване.²⁾ „Умственниятъ кръгозоръ се разширява, мисъльта крѣпне, убѣжденията се създаватъ, явява се сѫдбоносния въпросъ: какво да се прави (что дѣлать?)?³⁾“

Прѣдадени на тази сериозна умственна работа, заети съ страсть да изучаватъ въ прѣводъ или оригиналъ Прудона (неговитъ Економически противорѣчия, Изповѣди и Що е собственность?), Луи Блана (неговитъ съчинения върху революциите въ Франция), Ланге

¹⁾ „Воспоминанія Землевольца“.

²⁾ Ibid.

³⁾ Ibid.